

ge forslaget om, at styrelsen skal "udgøres af en museumsråd", jf. foreningens forslag.

Spørgsmål 30:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. februar 2001 fra Odder Museum, Jf. L 152 – bilag 29.

Svar:

Jeg bemærker, at Odder Museum udtrykker sin brede tilslutning til hovedparten af lovforslagets ændringer, bl.a. den foreslåede kvalitetsudvikling.

Museet foreslår, at indsatsen over for nyere tid får et bevillingsløft på linje med styrkelsen af det arkæologiske område.

Det er korrekt, som museet anfører, at det arkæologiske område har fået et bevillingsløft. Merbevillingen allokeres til den nye museumsstyrelse og skal ses som en økonomisk konsekvens af lovforslagets finansielle omlægning inden for arkæologien. Midlerne afsættes bl.a. til en arkæologisk kortlægning og til tilskudsordninger til private anlægsansvarlige.

De kulturhistoriske museer – det være sig inden for arkæologi eller nyere tid – tilgodeses økonomisk via det generelle bevillingsløft til statsanerkendte museer (13,0 mio. kr. årligt i 2002-2003 stigende til 15,0 mio. kr. i 2004). Det er hensigten, at de øgede ressourcer bl.a. skal være med til at finansiere mindre arkæologiske forundersøgelser og arkæologiske/etnologiske dokumentations- og bevaringsopgaver.

Det er også tanken, at Museumsstyrelsen ved fordeling af puljer til særlige formål, herunder udviklingsopgaver, vil kunne tilgodese projekter inden for nyere tid.

Endvidere skal jeg henlede opmærksomheden på, at jeg i samarbejde med miljøministeren og andre berørte ministre har nedsat et udvalg om den faste kulturarv med rigsantikvar Steen Hvass som formand. Udvalget har fået i opdrag at undersøge, hvorledes vi sikrer vores faste kulturarv, herunder emner, som også berører den nyere tids kulturarv.

For så vidt angår information om ombygnings- og nedrivningstilladelser, skal ministeriet henvise til svar på spørgsmål nr. 14 (L 152 – bilag 15) og svar på spørgsmål nr. 26 (L 152 – bilag 23).

For så vidt angår spørgsmålet om en fagligt uddannet leder, skal ministeriet henvise til svar på spørgsmål nr. 1 (L 152 – bilag 4).

For så vidt angår spørgsmålet om begrebet »den arkæologiske kulturarv«, skal ministeriet henvise til svar på spørgsmål nr. 24 (L 152 – bilag 19).

Spørgsmål 33:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. marts 2001 fra Moesgaard, Aarhus Universitet, jf. L 152 – bilag 36.

Svar:

Jeg er enig med Moesgaard i, at der i de senere år er sket en betydelig nedslidning og destruktion af vores kulturarv. Det er derfor, at der er behov for nye initiativer på det arkæologiske område. Det er Kulturministeriets vurdering, at den ordning, der nu lægges op til i lovforslaget, vil skabe gode rammer for, at vi fremover kan sikre både hensynet til kulturarven og hensynet til en fortsat by- og erhvervsmæssig udvikling.

Det er ikke korrekt, at hovedvægten i lovforslaget angår den destruktion, som vil følge af ændret arealudnyttelse. Der lægges i lovforslaget op til en række initiativer, som vil begrænse nedslidningen af kulturarven både i forbindelse med »almindelig drift« og »ændret arealanvendelse«.

Lovforslaget lægger således op til, at der vil blive taget et større hensyn til kulturarven i forbindelse med den fysiske planlægning, og der skabes mulighed for, at den anlægsansvarlige vil kunne få en udtalelse fra vedkommende kulturhistoriske museum i forbindelse med tilrettelæggelsen af anlægsarbejder. Kulturministeriet vil endvidere gennemføre en landsdækkende kortlægning af områder, der formodes at have særlig arkæologisk interesse. Kortlægningen skal være elektronisk tilgængelig for såvel planmyndighederne som den enkelte lodsejer, så det fremover bliver lettere at inddrage hensynet til kulturarven i arealforvaltningen og konkrete projekter. Endelig er der afsat en merbevilling til en arkæologisk informationskampagne over for borgere, kommuner, berørte erhvervssektorer mv. med henblik på at oplyse om de ændrede bestemmelser på det arkæologiske område.

Disse initiativer, der også vil være relevante for den landmand eller skovejer, som udfører